

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσεως 1934—Περίοδος Γ΄
Αριθ. φύλλου 302/283

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής
ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Ήγουμενίτσα
Δευτέρα 31 Δεκεμβρίου 1956

Τιμή φύλλου δραχμ. 1.—

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Προσπερνώντας το άνα-
τέλλον νέον έτος 1957 με
την βεβαίαν προσδοκίαν
της καλλιτέρας αύτου. Η
χθές έσβυσε μαζί με την
δύσιν του ήλιου και παρ-
ελάβε μαζί της όλην την κα-
κήν συγκομιδήν των πικρι-
ών και απογοητεύσεων του
παρελθόντος έτους. Υπο-
δεχόμεθα τό νέον έτος με
έλπίδας διδυ πιστευόμεν
εις τας δυνάμεις του "Εθ-
νοϋ, διδυ έλπίζομεν εις τό
πικρύν μέντα τον, διδυ ο "Ελ-
ληνικός λαός ποθεί να βα-
δίση προς την δόξαν μιάς
είρηνης και ημιουργίας, και
αισθάνεται την ανάγκην
της εργασίας δια μίαν ζωήν
καλλιτέραν, άξιαν των προσ-
δοκιών του σύμφωνον με
τούς πόθους του.

Ο "Ελληνικός λαός αισ-
θάνεται την χαράν μιάς ώ-
ραίας αναστάσεως, η όποια
ερχεται ως υπολόγος μιας
νέας της θελήσεώς του και
εις την νύκτα του αναζωο-
γονείται ή φλόξ της "Ελπί-
δος.

Στρέφομεν τό βλέμμα
μας προς τό νέον έτος, έτος
πλήρες έλπίδων, γαλήνης
και φωτός. Από τό παρελ-

θόν αντλῶμεν διδάγματα
πολύτιμα, διδυ αλ σελίδες
αυτοϋ είναι πλήρεις παρα-
δειγμάτων αυτοδοσίας και
πατριωτικοϋ μεγαλείου, και
δραμιζόμεθα με την καρτε-
ρίαν και την ανταπόδηνσιν
την όποιαν επιβάλλει ή καρ-
σιμότης των περιστάσεων,
βέβαιον όντες διυ κατά τό
νέον έτος θα χαιρετίσωμεν
τό τέρας της δουλείας των
αδελφών μας και την όνατο-
λήν μιάς έλευθερίας Κύπρου.

Η χαράνγ ή του Νέου έ-
τους άς μάς εύρη άκλονή-
τους εις σκοπιάν όπου έτι ά-
θνην, και πιστευόντας εις
εαυτούς και τό μέλλον της
χώρας. Ο "Ελληνικός λαός
της χθές, της σήμεραν και
της αύριον, αίσιοδοξος, έν-
θουσιώδης, πλήρης αύτοπε-
ποίθησιν χωρεί προς ένα
καλύτερον μέλλον, προς την
εὐτυχίαν και χαράν, προς
την αλωνίαν έλευθερίαν
της ενδόξου πατρίδος μας.

Τό Νέον έτος 1957 θα
είναι έτος ειρήνης, εργασίας
και εὐτυχίας δι' όλην την
Ελληνικήν Δαόν.

Ε.Ι.ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Διηγητής.

ΚΑΘΗΚΟΝ

Εύρισκόμεθα εις τας ήμέρας
των μεγάλων εορτών της Χρι-
στιανοσύνης. Η μεγαλοσύνη
των διαγορεύει όπωσ, κάθε άν-
θρωπος, κάθε χριστιανός τας
αίσαν ή και τας πανηγυρίσιν
"Ο άνθρωπος, ή πολιτισμένη
διάθεσις, ή χριστιανική ψυχή
επιβάλλουν, έπως διασταλθής
ώστε ελπίς άνθρωπων εορτά-
σουν εις άπόστολον οικογε-
νειακής χαράς, έντος της επι-
βελτιμένης θαλπωρής. Ο Μέ-
γας Διδάσκαλος του εαγαπητού
άλλ' λους" πλρζ γάλλει έρτα
στον συνωστισμόν διά την γεν-
νήσιν του. Η ευδέννησις έδώ
σεν πρώτη το παράδειγμα.

Εφ' ός, έναι ως και με την
καλλίτερον τρόπον, καθώρισε
τά του δώρου, διά τας έργα-
ζόμενους, τούς συνταξιούχους
τούς άνέργους και τούς πληγεί-
τας από την μετραν και την
αποτυχίαν. "Ισως δέν έκαλύφ-

θησαν όλα τα κενά. Υπάρχει
δυστυχία και ένδεια και προς
άλλας πλευράς. Προβάλλει ένθεν
ής επιτακτικόν καθήκον να την
βοηθήσωμεν και να την ανακου-
φίσωμεν. Καθήκον ανθρωπιστι-
κόν και χριστιανικόν, γενικόν
δι' όλου "Επβάλλεται ή έπι-
λοσίς του και με οργανωμένην
και συστηματικώτατήν κοι-
νωνικήν μέριμναν και με ίδιων
κην πρωτοβουλίαν. "Ας ένθυ-
μηθώμεν κατά τας ήμέρας άδε-
τάς. των συγγενών, των φίλων,
τόν γνωστόν, τον γείτον, τον
πτωχόν που διστάζει να τείνη
αιτητικήν χείρα βοηθείας. "Ας
του δώσωμεν μέρος των ιδίων
μας αγαθών. "Ας μιμηθώμεν
τό παράδειγμα της Κυβερνήσε-
ως, διά να υπάρξη δυνατότης
γενικού εορτασμού των μεγα-
λών και άγιών ήμερών. Θά έχω-
μεν εκπληρώσει οὕτω υπέρτα-
τον καθήκον.

Η ΒΑΜΒΑΚΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Η μέγλη και ισχυρή τοϋ
"Οκτ' βρίου και Νεμβρου
στών Ν. μόν μας ειγεν ως απο-
τέλεσμα τήν καλήν μέντα απο-
στόν και σι σι οφής της βαμβα-
κοκαλλιεργείας. Οί τίκς και η
γ. ρ. α. αύτης βιολογική καλλι-
γείας δι' επισιολών διετρα-
γωδών την δυσχερή θέσιν
εις την όπι την ενύλοχονται
σόν δια τήν ανήλωση της ει-
κογείας των ότων και την έ-
ξόφλησιν των προς την ΑΤΕ
δυνατών και ζητηών όπως συ-
μπαρτασθώσιν εις τό δικαίον
υψηλά των όπως ανασταλούν
επί έν έτος τά προς την ΑΤΕ

χρεών των και ένισχυθώσιν κα-
τά την περίδον της καλλιερ-
γείας δια σπόρων και λιπασμά-
των.

Γνωρίζοντες τας "Αρχάς της
"Αγοροπείας εις ευθετα βέβαιον
ότι οι Διανοί των "Υπο-
καταστημάτων του Νουοϋ μας
και της Πάργης εις οδμήσαν
διωξιν θα προβοϋν. "Επειδή
όμως ούτοι υπόκεινται εις έλεγ-
χόν διά τας καθυστερήσεις
και ως εκ τούτου δυνατόν πιε-
ζόμενοι εκ των έγκυκλίων δια
την ρευστοποίηση των χρεών
να αναγκασθώσιν εις άσκησιν
πίεσεως και κατά των βαμβα-

ΕΜΜΕΤΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΣΑΝ ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ

ΤΟΥ Κ. ΤΑΜΒΑΚΟΥ

ΣΤΟ ΔΕΣΠΟΤΗ ΜΑΣ

Μαχαλοσάκι δέν βαστάς
στον κάθε τόπο για να πάς.
"Ηλιος, τά φώτα του Χριστού
κι' από την έδρα σου σκορπάς

ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗ
Κ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΥ

Για κάθε πόθο του εσσεβή,
να σιάξη τά χατήρια,
στον νόμο, πόρτες κλείνοντας,
άνοίγει παραθύρια.

ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΦΙΛΙΔΩΝ

Πολλά για σε τσφίστηκα,
για σε παπούτσι χάλασα.
στην ύδρευση μου τάκαμα,
στά τελευτάτα θάλασσα.

ΤΟΥ Κ. ΙΩ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Γέρος ο Γιάννης με το νιοϋ
ξυφοκίσης τη μάσκα.
"Αρχαίος, είδος άρακιοϋ
τόν έδειξε ή... Παλάσκα.

ΤΟΥ Κ. ΑΘΑΝ. ΚΕΚΚΑ

Σεβαστή προσωπικότης
κι' ως γιατρός κι' ως άρχαίτης.
Χείρα κινεί. Μά δέν ξεχνά
κι' ένα σταυρό στην "Αθήνα.

ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡ. ΜΠΟΛΟΦΗ

Τή Δημαρχία Φιλιδών
από καιρό φλερτάρει,
φλυτζάνια έχω δέν έξηγώ
να βρω άν θα την πάρη.

ΤΟΥ Κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΑ

Νά σάς συστήσω, φίλοι μου,
τόν κύριο Πατσούρα.
Κι' ως καφετζής κι' ως Πρόεδρος
δουλεύει πεταχιστά.

ΤΟΥ Κ. ΝΤΙΝΟΥ ΒΕΝΕΤΗ

Νο 1

Γά γράμματα του, ή σκέψη του
δέν' να καρύδια κούφια.
Καλόπαι, κάθε αντίρρηση
λευκή μαγείρουν σκούφια.

Νο 2

Στό Μουσουλμανικό
παιός να τον κακοδόγησε;
τά καλογενάει του
μήν τάχα δέν εδλόγησε;
(αντιλογία δέν χωρεί
πλήν απ' τη μία του Γκαρή.
Γ' Άλλα τά στόματα ούλα
κόμα ματρός τά σφράγιζε
κάποια κρυμμένη... δοϋλα.)

Σ' ΕΝΑΝ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΚΑΙ
ΛΕΕΙ ΟΛΟ ΤΑ ΙΔΙΑ

Νο 1

Και κλασικά τά κείμενα
και χιλιεπισωμένα.
Φαγιά πολύ μπαγιάτικα
και ξαναζεσταμένα

Νο 2

Μονάδα μπαίνει σ' έργο
και βαρετά γι' αυτό μιλεί.
Βρακόθηκε ή άβράκωτη
και τό βρακι δένει και λυεί.
[Συνέχεια εις την 2 σελίδα]

κοκαλλιεργητών της κατηγο-
ρίας αυτής, είναι επιβεβλημέ-
νον όπως έκδοθή από την Δι-
οίκηση της ΑΤΕ, διαταγή ά-
ντιστοίχων χρεών και ένι-
σχύσεως των άργότερον.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο "Υφυπουργός των "Ε-
σωτερικών κ. Νικ. "Αθαν-
σιου άπευθύνει προς τον
"Ηπειρωτικόν Δαόν επί τῷ
Νέω "Ετει τό κάτωθι και
ρετισηριον μήνυμα:

Η σκέψις μου κατά τας
χαρμόσυνους και έπιση-
μους αύτας ήμέρας στρέφε-
ται με συγκίνησιν προς την
αγαπή ήν μας ιδιαιτέρων
Πατρίδα, την μίαν και άδι-
αίρετον "Ηπειρον.

Τό Νέον "Ετος εύχομαι
με όλην την δύναμιν της
ψυχής μου, όπως αποβή ή
οικουμενική ανασυρ-
οικήσις, περισυλλογή
και προπαντός έτος ειρή-
νης και εκπληρώσεως των
"Εθνικών μας πόθων.

Με σταθερά τήν πεποί-
θησιν, οια μίαν καλλίτεραν
αύρον, εύχομαι εις τούς
άγους ήτους μας συμπατρι-
ώτας όπως διεκσυντρί-
ον "Ετος με ύγειαν και με
καθε οικογενειακήν χαράν
και εὐτυχίαν.

Εις τούς άναμίζομένους
άδελφούς Κυπρίους και
τού Βορειοηπειρώτας, των
όποιων ή παράταξις τοϋ
απρτυών της οκληράς
δουλείας συνέχει τόν νοϋν
και συγκινεί την καρδίαν
άθε "Ελληνας, εύχομαι ό-
πως τό Νέον "Ετος αποβή
έτος έλευθερίας και ένω-

σεως με την μητέρα "Ελλά-
δα.

Εις τούς αποδήμους "Η-
πειρώτας, τούς άπανταχοϋ
της γής αγωνιζομένους τόν
ά. ά. ά. τόν καλόν της ζωής
τούς τόσον φιλοτιμους έρ-
γαζόμενους και ίσοον υπε-
ρηφάως φέροντας και τι-
μώνας τό "Ηπειρωτικόν θ-
νους, άπευθύνω έγκόρδιον
χαίρεισμόν και εύχομαι κά-
θε προκοπήν.

Αί προδοφάτοι άποφάσει
της Κυβερνήσεως να βοη-
θήση θετικώς την "Ηπειρον
εις τόν πορεία της "Οδοποι-
ίας, των παραγωγικών έρ-
γων και της αναπτύξεως
τοϋ Τουρισμοϋ, παρέχουν
βάσιμον αρχήν έλπίδας ότι κα-
τά τό άρχόμενον έτος θα
βελτιωθώσιν αισθητώς αι
συνθηκαι διαβιώσεως, τῶ-
σληματρίων της, παρσα-
λώς με την ολοκληρωσιν
της έπιτυχώς συνεχιζομέ-
νης ανασυγκροτήσεως.

Διά πρώτην φοράν ή "Η-
πειρος γιωρζει τόσον
πλουσίαν έκδήλωσιν ετ ρ-
γής και αγάπης από μέ-
ρους Κυβερνήσεως και τοϋ
το χάρις εις τό προσωπι-
κόν ένδιαφέρον και την ι-
διαίτεραν συμπάθειαν τοϋ
προέδρου της ΚΩΣΤΑ ΚΑ-
ΡΑΜΑΝΛΗ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ
ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

Δημήτριον Σαλούκων

"Εφημερίς "Θεσπρωτικόν Βήμα

"Επί τῇ εὐκαιρία των μεγάλων "Εορτών της
Χριστιανοσύνης άπευθύνω προς ύμας και τούς
συνεργάτας σας τας ελκρινεστεράς εύχάς δια
την προόδον και την προκοπήν τοϋ "Επαρχιακοϋ
Τύπου, μετά της βεβαιώσεως διυ παρακολουθώ
τό έργο της εφημερίδος σας με άμέριστον ένδια-
φέρον και προσοχήν.

Με την κοινήν προσπάθειαν όλων ή Πατρίς
θα γνωρίση εὐνημερίαν και θα επιτύχη την δι-
καίωσιν των ίερών αυτής διενδικήσεων.

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Υπουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Κ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΣ

Πρός τόν τόσον σκλη-
ρώς δοκιμασθέντα κατά τά
τελευταία έτη ειγεν ή φι-
λεργον και γενναίον Θεο-
πρωτικόν λαόν, εύχομαι
επί τῷ νέω έτει 1957 να
σαν εὐτυχίαν και πρόοδον,
πλήρη ίκανοποίησιν των δι-
καίων άξιώσεών και αιτη-
μάτων του και δικαίωσιν
των πόθων του.

Η διοκυβέρνησις της χώ-
ρας από την κυβέρνησιν
τοϋ νέου πολιτικού της ήγε-
του, τοϋ Κων)νου "Αρα-
μανλή, έγγυάται διυ τό νέ-
ον έτος θ' αποβή έτος γόνι-
μον και έντατική δραστη-
ριότητος και διά τη Θεο-
πρωτίαν εις όλους τούς το-
μείς των γενικών αλλά και
μερικών τοπικών προβλημά-
των της και έτος πλήρους

ανάδημιουργίας επ' αγα-
θῷ του λαοϋ της.
Η εὐτυχία και ή πρόσ-
δος τοϋ Θεσπρωτικού λαοϋ
εύχομαι όπως συντελεσθή
παράλληλως και ταυτοχρό-
νως με την δικαίωσιν των

ΤΟ "Θ. ΒΗΜΑ"

Εϋχεται εις τούς αναγνώστας του

ΑΙΣΙΟΝ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1957

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ

έπιτιμώσω τοι έθνους, διά
ής κατ' όχσεως των άρ-
χών τη δικαιοσύνης και
της έλευθερίας, όπερ των
όποιων τόσον έπιτυχώς ά-
[Συνέχεια εκ της 1 σελίδος]

Εισερχόμενον τό "Θ
Βήμα" από του άνα-
κείρας φύλλον εις τό
23ον έτος από της έκ-
δόσεώς του ύπόσχε-
ται δι' ι, περιβαλλόμε-
νον άπό τῶν αναγνωσι-
κόν Του Κοινόν με-
την αύτην έκτίμησιν
έμπιστοσύνην και συμ-
παράστασιν, θα συνε-
χίση τούς άγώνας Του
διά την προαγωγήν
των συμφερόντων της
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ και
την βελτίωσιν τοϋ βιο-
τικού επιπέδου των
έν Θεσπρωτία οικου-
σων με από αυτό σθέν-
ος αλλά και με την
διακρίνουσαν αυτό άν-
ιδιοτέλειαν και άνω-
τερότητα, παρώντες
οί όποιοι είναι άπα-
ραίτητοι δια κάθε εφ-
ημερίδα σκοποϋσαν να
φθάση εις τό ύψος
της άποστολής, και
των αντικειμενικών
σκοπών της έκδόσεως
της, τονίζοντας έξ-
υπηρετήσεως ούχι τοϋ
άτόμου, αλλά τοϋ συν-
όλου.

Ο Κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Προς

"Απάσας τας Δημοσίας

"Υπηρεσίας Νομου

"Επί τῇ έλευσει τοϋ Νέου
έτους 1957, άπευθύνω δι-
λοφύχως προς ύμας και δι' ύ-
μών προς τούς έφ' ύμας ύπα-
λήλους, θερμάς εύχάς, διά πά-
σαν προσηκούν και οίκογε-
νειακήν εὐτυχίαν.

"Εν "Ηγουμενίτση 29/12/56

Ο Νομάρχης
Ι. ΓΚΟΓΓΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α.Τ.Ε

"Ησυχόηθημεν εις τό προη-
γούμενον φύλλον και λόγω
της σοβαρότητος τοϋ θέματος
έπανερχόμεθα διά να τονίσω-
μεν δια μίαν άκόμη φοράν δι-
τις διανομής των ζωοτρο-
φών δέν πρέπει να άποκλι-
σθώσιν οι προς την ΑΤΕ όφει-
λέται κινητοφορη.

Διδυ έάν τοϋτο συμβή μεγά-
λη θα είναι ή ζημία, και τά
πρόβατα θα χαθώσιν και ή εϋ-
σπορική των χρεών οδδέποτε
θα έπιτευχθή. Η Διοίκησης
άς δώση σχετικώς οδηγίας ό-
σον είναι άκόμη καιρός

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΘΕΣΠΡΩΤΩΝ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

"Υπό της άρμοδίας κριτικής
Επιτροπής τοϋ "Υπουργείου
Παιδείας έξεδόθη ή άπόφασις
περί των καλύτερων βιβλίων
εκ των έκδοθέντων κατά τό έ-
τος 1955, δι' αναλόγου αριθ-
μού των όποιων θέλωσιν
πλουτισθώσιν τοϋ "Υπουρ-
γείου τοϋτοϋ αϊ Δημόσιοι βι-
βλιοθήκαι.

Μεταξύ των άλλων βραβευ-
θέντων δοκίμων συγγραφέων
περιλαμβάνεται και ο έκ Πα-
ραμυθίας συγγραφέας Βασ.
Κραπίτης διά τό έργο του
"ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΛΥΡΙΚΟΙ Με-
λέτες.

Υποψηφιότητα διά τό αξίω-
τοϋ Δημάρχου της πόλεως μας
έθεσαν οι κ.κ. Βασ. Πατούλης,
Δημ. Μπότσης και Ι. Οικονο-
μίδης.

Πρωτοχρονιάτικες Φλυαρίες

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟ

30 Δεκεμβρίου 1956. Κρυωμένος μέχρις αφαντάσιου βαθμού και φταρνίζομαι διαρκώς σαν συναχωμένος. Έλέφας έτρεχα σχεδόν στους δρόμους της πόλεως για να φθίσω γρήγορα στο σπίτι μου.

Στο δρόμο σκεφτόμουν πώς ήμουν υποχρεωμένος να κλειστώ και πάλι μέσα και ν' αρχίσω τα γιατροσόφια της μακαρίτισσας της γιαγιάς μου για να μπορέσω καμμία φορά ν' απαλλαγώ απ' αυτό τό καταραμένο τό κρύωμα πού έκα-νε τό σωθικό μου να γουργουρίζουν σαν ανατολίτικος ναργίλης. Ανατριχιάζω στήν σκέψη ότι θάπρεπε να βάλω βεντούζες, να πιω ζεστά να βάλω καταπλάσματα με λινό κόκκι και να καπνιστώ με ζάχαρι.

Από τίς θλιβερές αυτές σκέψεις με διέκοψε ξαφνικά μία κούρσα πουρχόταν κατ' ευθείαν επάνω μου σ' ατάνα βαλτή.

Τήν τελευταία στιγμή τήν αντιλαμβάνομαι κι ανεβαίνω στο πεζοδρόμιο. Αυτή σ' ατάνα με κυνηγούσε έρχόταν πίσω μου θορυβήμενος ανεβαίνω στο πεζοδρόμιο και μπαινω στην πρώτη πόρτα που βρέθη-κε μπροστά μου. Γυρνά άνήσυχος τό κεφάλι μου να δώ μήπως κι εκεί μ' ακολουθούσε, αυτή όμως είχε σταματήσει γ' άνεφοδισμό στίς διπλάνες βενζιναντλίες.

Τό πρώτο πράγμα που πήρε τό μάτι μου μόλις ξαναέβρι-σα μπροστά ήταν μία άφίσσα μ' ένα γνήσιο Ρωμιο έξαπλω-μένο σέ τρεις καρέκλες, μπρο-στά του δύο τσιγγάνες, έί-α-νω επάνω με μεγάλα γραμμα-τα «ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» και κάτω «Παλάτιον καί χρυ-σόφια βλέρω αφεντικό» κ.λ.π.

Μέ τήν άμέσως επόμενη ματιά διαπιστώνω πώς βρισκόμουν σέ βιβλιοπωλείο.

Επειδή συνέπεσε να μού πη-κι έμένα σ' ατά φιτζάνι μία τσιγ-γάνα πώς θά πάρω πολλά χρή-ματα, λέω σ' ατόν έαυτό μου:

Δέν παίρνεις κι έσύ βρέ εύ-λογημένο ένα λαχείο Συντακ-τών να υποστηρίξεις και τούς συναδέλφους τών 'Αθηνών, ν' ανοίξεις και τήν θύρα στήν τύ-χη σου μήπως και ξεφύγης καμμία φορά από τήν μίζερια

πού σέ κυνηγάει όπως σέ κυ-νηγούσε προηγουμένως ή κορ-σάρα;

Αμ' έπος αμ' έργον. Πάιρνω τό ύπ' αριθ. 11.111 λαχείον σειρά Α', παίρνω και τόν «Δόν Κιχώτη» τού Θερβόν-τες γιατί άκουσα πώς είν' ένα εϋθυμο βιβλίο που γράφει για έναν πού κυνηγούσε Πύργους και Ισκιούς και τραβώ για τό σπίτι. Μόλις φθάνω πλησιάζω τήν πολυθρόνα μου κοντά σ' ατά ζάκι καπνίζομαι λίγο με ζά-χαρι, ανοίγω τό ραδιόφωνο και τό βιβλίο κι αρχίζω να τέρπω τά μάτια καί τ' ατά μου.

Ξαφνικά άκούω σ' ατά ραδιό-φωνο:

— Ο αριθμός 11111 σειρά Α', κερδίζει τό δώρον τού έ-νός εκατομμυρίου. Ο άριθμός.

Αμέσως άρχισαν να χορο-πηδούν μπροστά μου ένα σω-ρό κολληριστά χιλιάδικα, και να παρελαύνουν ένα ώραιό διαμέρισμα μία κούρσα σαν αυτή που με κυνηγούσε ένα σωρό βιβλία χρυσοπανόδετα με δερμάτινες ράχες, έν γιώτ, μαζί τούς τό βιβλίο που κρα-τούσα.

Μετά νόμισα—ή χαρά βλέ-πετε σκαρώνει καμμία φορά παράξενες φάρσες, δέν είναι δα καί λίγο ένα εκατομμύριο, — πώς όλα αυτά έγιναν πρώ-τα πύργοι παράξενοι με φτε-ρά καί μετά Ισκιόι καί χόρευ-αν λές γύρω μου.

Εσφίξα με τά δύο μου χέ-ρια τό κεφάλι μου φοβούμε-νος πώς μου έστριψε—δέν θέ-λει δα καί πολύ τό μυαλό τού ανθρώπου να στριψή—μάξα-φου άκούω ένα γδοϋπο βαρύ.

— Έκανα να φύγω τρομαγμέ-νος για να γλυτώσω από τούς Ισκιούς μά... έδηνησα.

Θέλετε από τήν ζάχαρι θέ-λετε από τήν ζεστασιά, είχα άποκοιμηθώ. Πάντως έπειδή τά δεινρα πολλές φορές μού βγαίνουν πώς τά βλέπω, έλ-πίζω πώς θά κερδίσω. Άν κερ-δίσω ίσως να τά ξαναποθώ-σω αυτό τό θέμα. Άλλίως μή περιμένετε να ξαναμιλήσω με για συνάχεια καί τσιγγάνες για λαχεία, για Ισκιούς, για κούρσες, πύργους καί λοιπά.

ΙΛΟΣ

ΣΑΝ ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ

[Συνέχεια έκ τής 1ης σελίδος]
ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΓΙΔΗ

Νο 1

Τι να τόν κάμετε κι' αυτόν τόν παληγογεροντάκο,

στήν σκοπιά του άκίνητος ρουφά, ρουφά ταμιάκο.

(Με τόν υποφαινόμενο καμμιά δέν έχει σχέση, ρ' κομαντέ τόν έστειλε σ' ατόν Διάβολο πεισκέσι.)

Νο 2

Γελιογόνα φονικά τά διαφορούμενά του,

ήσυχους να μάς άφηνε σ' ατά γεροντάματάτου.

ήγουν, τούτέστι, δηλαδή έχει ένα πόδι στή ζωή, τ' άλλο; στή... Γράβα κάτου!

Σ' ΑΛΛΟ ΣΚΟΠΟ

ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Εμπρός θέσι να πάρετε. Τάχα μικροί πώς είστε ντροπή σας να τό πείτε.

Στόν ΦΑΡΙΣΑΪΣΜΟ και [στήν]

ΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ πατήστε γοργά να ύφωθήτε.

ΣΤΟΝ ΤΕΩΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗ Κ. ΜΠΕΜΠΗ

Υπέρτερο σ' ατά γερατειά δέν είν' απ' τή γαλήνη. Ως υπηρέτης τού Λαού, λάρης τ' Ωραίου και Κάλου πρόσημεν' τ' άμάραντο σιεράν θά Σού γίνη.

Ο Κ. ΤΑΜΒΑΚΟΣ

ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ Κ. ΤΑΜΒΑΚΟ

Σ' ατά κουρασμένα νεύρα σου ή σάλπιγγ' άντηχει κι άν γηρασμένη ή σάρκα σου άγέραστη ή ψυχή.

Κ.Τ—Β.Κ.

Ο νέος χρόνος που φτάνει τώρα φέρνει σ' ατόν 'Ηντεν ατά τά δώ [ρα]

του δίνει μάθημα τρανό έν πρώ- [τοις]

πώς δέν ζή σκλάβος ο Κυπρίω [της]

Τού φέρνει δώρα, ντροπή κι' [αίσχυνή]

και τόν μαθαίνει πλέον να δίνη [το δίκιο]—σ' όσους πρέπει και [άνήκει]—

Κι' ατότ' άν πράξ' θά είναι Νίκη [***]

Για τόν Στρατάρχη που είναι [στήν Κύπρο]

φέρνει ένα δώρο γι' ατόν μεγά- [λο]

Ένα καράβι—σπασμένο σήπ [τρο]

να φύγη γρήγορα—πριν κάρ- [αλλο]

κακόν τόν εύρη. Και ντροπιασ- [μένο]

τόν πιάση ο «Γρίβας», κατα- [βρεγμένο]

Πάργα, Δεκέμβριος Κ. Ζώτος

τών υποχρεώσεων τού Κρά- [τους]

τους πρὸς τόν Λαόν τής υπαί- [θρου]

θρου, εϋχόμεθα τόν Νέον 'Ε- [τος 1957]

τος 1957 χαρούμενο και εύτυ- [χισμένο]

και εΐθε ν' αποβή ό φορεύς τής εύτυχίας τής Πα- [τρίδος]

μας, εύρουν δικαίωσιν τά 'Εθνικά μας δίκαια και

κατισχύση ή υπεράττη αξία τής δικαιοσύνης και τής 'Ε- [λευθερίας]

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΤΑΗΣ

Πρόεδρος 'Ενώσεως Γ. Σ. και Νομαρχιακός Σύμβουλος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Αδριον έορτήν τού 'Αγίου Βασιλείου δέν έορτάζει ούτ' δέχεται επισκέψεις έν Μαυροί διώ ο κ. Βασ. Βασιλείου, έ Φιλιάταις ο κ. Βασιλείος Τσρόπουλος.

Τήν προσεχή Κυριακήν 6 Ιανουαρίου τών Φώτων, δέν έορτάζει ούτε δέχεται επισκέ-ψεις έν Φιλιάταις λόγω πέν-θους ο κ. Φώτης Βουγιδής.

Τήν προσεχή Δευτέραν 7ην Ιανουαρίου έορτήν τού 'Αγίου Ιωάννου δέν έορτάζει ούτε δέ-χεται επισκέψεις ο 'Επαρχος Φιλιατών κ. Ιωάννης Κόλλιας λόγω πένθους.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στίς 27 τρέχοντος απέβιω-σας 'Αθήνας ο έκ Πέρδικας στρατιώτης Ισίδωρος Κίχλιας, όποιος έτραυματίσθη θανάσι-μα υπό Ιδιωτικού αυτοκινήτου

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΕΣ ΓΙΩΡΤΕΣ

Τό άπόγευμα τής Τρίτης 25ης Δεκεμβρίου στήν αΐθουσα τού Δημοτικού Σχολείου τής πόλεως μας, έλαβε χώραν μία ώραια και σεμνή γιορτή τών μαθητών. Με ώραιες άπαγγελ-ίες, διαλόγους, θρησκευτικού περιεχομένου. Τήν έορτήν τήν έτίμησαν οι γονείς και κηδεμο-νες τών μαθητών και πλήθος κόσμου.

Επίσης τό άπόγευμα σ' ατόν Παιδικό Σταθμό έγινε μία έξ-ίσου ώραια τελετή από τούς μικρούς τροφίμους Ιδρύματος παρουσία τού κ. Νημάρχου και τών άρχων τής πόλεως μας, και άρκετών κατοίκων, έγιναν ώραιες άπαγγελίες ποιημάτων από τούς μικρούς. Καίμοιράσθηκαν πολλά δώρα.

ΠΑΡΓΑ (Τού ά/του μ.ε.)

Παρουσία τών άρχων τής Κοινότητος και πλήθους κό-σμου ως και τών μαθητών και διδασκάλων τού Δημ. Σχολεί-ου 'Ανθούσης και τού Σπιτιού τού Παιδιού έτελεσθήσαν τά έγ-καίλια τού νέου διδαστηρίου Τρικόρφου—'Ανθούσης.

Ονειρον πολλών έτών έγινε πλέον πραγματικότητα.

Η συμβολή τής Κοινότητος 'Ανθούσης, ή ένεργητικότης τού δραστηρίου Δημ)λου 'Ιωάν-νου Γεωργίου έφεραν εις πέρας ένα σημαντικόν διά τό Τρίκορ-φον έργον, διά τού όποίου απέ-κτησεν πλέον δικό του Σχολείο

Τό Σπίτι τού παιδιού δέν έ-λειψεν από τήν συμμετοχήν εις τό έργον. Προσέφερον τά κου-φώματα από τίς πόρτες και τά παράθυρα. Οι μαθηταί και οι κάτοικοι Τρικόρφου ευχαρι-στούν τόν Διοικητήν τού Σπι-τιού τού Παιδιού.

Εΐμεθα βέβαιοι ότι αϊ έναπο-μένονσαι έλλείψεις τού κυρίου σ' ατόν χρόνω θά καλυφθούν.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Παραμυθιά 28. (Τού άντα-ποκριτού μας).— Είς τήν Πα-ραμυθιάν έτραυματίσθη σοβα-ρώς, εις τόν καρπόν τής άρι-στεράς χειρός και τόν δεξιόν οφθαλμόν ο 'Ιωάννης Κολέ-σης, έτών 18, μαθητής Γομνα-σίου, από έκρηξιν καψυλίου νάρκης τό όποιον περιερ-νάετο.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Είς τό Καλλιτεχνικόν Τυπογραφείον μας ή «ΘΗ ΣΠΡΩ-ΤΙΑ» έξετυπώθησαν οι Προϋπολογισμοί τού νέου τό-που που θά χρησιμοποιηθούν διά τό οικον. έτος 1957, ως και κάθε έντυπον διά τήν ελγην λειτουργίαν τής Κοι-νότητος.

Γράψατε εις τήν Δνσιν: Καλλιτεχνικόν Τυπογραφείον ή «Θεσπρωτία» Δ. Σαλούκα 'Ηγουμενίτσα, διά να σ' ας εφοδιασώμεν.

Τιμή έκάστου προϋπολογισμού δραχμάς 3

ΝΕΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

Παραμονή Πρωτοχρονιάς, από τά δόντια του «Νομίζετε ότι ο Καινούργιος χρόνος θά σ' ας φέρη ατό που ζητάτε. Πόσο Κουτοί είσθε. Λέν καταλαβαίνετε ότι ήλύ-πη και ή χαρά είναι ένωμένες.

Αποτελούν ένα κοκταίηλ που όταν τό πίνης τότε πικρέ-νεσαι, τότε χοίρεσαι. Χωρίς τήν λύπη, τί αξίαν θά είχε ή εύτυχία. Μόνο όταν πονέσετε κλάψετε, θά καταλάβετε τί εί-ναι ή χαρά. Κάθε καινούργιος χρόνος φέρει ένωμένα τά δύο ατά ποτά, χαρά και λύπη. Αυτή είναι ή ζωή άνθρωποι μου, μήν περιμένετε πολλά πράγματα για να μην άπογοι-τευθήτε. Αυτά λείν τίς τελευ-ταίες ημέρες τής βασιλείας τού ο παράξενος άνθρωπος.

Ποιός τόν άκούει όμως.—Πα-λιόχρονε θά φύγης επιτέλους απόψε. Περιμένουν όλοι να έ-δούν τόν καινούργιο χρόνο να καθίση σ' ατά θρόνι του. Άχ να μπορούσαμε να τόν βλέπα-με. Πώς να λέγεται ή άκου-λουθία του εύτυχία ή δυστυ-χία; Κανείς δέν μπορεί όμως να τόν δ' α και έτσι γεννιέται ή έλπίδα. Καλώς ήρθες και-νούργιε χρόνε, ας π' ας σ' ατό Κα-λό και έσύ Παλιέ. Δέν σοϋ κροτάμε κακία, έχεις δικίω ή λύπη και ή χαρά είναι ένωμένα.

Σ. ΚΑΣΤΡΙΤΟΥ

Από τήν άπόφαση τού έπι-κόμην τού έπιτελείου τής βασι-λείας τού ο παράξενος άνθρω-πος.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

«Αχάριστοι» ψυθυρίζει μεσ'

Καινούργιος χρόνος, καινού-οιες έλπίδες.

Απόψε ένας γέρος σκυφτός καμποιρασμένος, σέρνει άρ-γά τά βήματά του. Στό προ-παπό τού είναι ζωγραφισμένος ο πόνος και ή έρωσσία σ' ατά ά-κούει τούς ανθρώπους να φω-νάζουν. «Ζήτω τό 1957».

</